

[Alice Faber]

partiers syn på Dankortet, er afsløringen af den omfattende EDB-svindel og afsløringen af, hvor let det er at lave EDB-tapping og dermed også svindel. Men det er, som om industriministeren slet ikke finder, at der hersker problemer på dette område. Fru Aase Olesen var også inde på de problemer, der ligger i det, og under alle omstændigheder har ministeren ikke svaret på, hvad hans tanker er om, hvilke kriminalitetsformer et sådant system kunne tænkes at udvikle. Men praksis er altså her kommet ministeren i forkøbet.

Ministerens bemærkninger i hans lovfor-slag og også her i dag – at den lovgivning, der findes i dag i monopol- og prislovgivningen og i registerlovgivningen, er tilstrækkelig til at tage vare på de problemer, der kan opstå i forbindelse med indførelse af Dankortet – er vi altså ikke enige i. Der er noget, der tyder på, at det, der er sket i de sidste uger, gør, at vi bør have en nærmere undersøgelse, og at vi lægger det hos én ansvarlig instans. I SF har vi som sagt foreslået forbrugerombudsmanden, men det er der åbenbart ikke helt enighed om.

Men vi finder naturligvis, at vores eget forslag er det bedste, og vi vil under udvalgsarbejdet forsøge at få så meget igennem af det som muligt, først og fremmest selvfølgelig fordi vi ikke finder, at industriministerens forslag tager tilstrækkeligt hensyn til forbrugerne.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan takke for en gennemgående positiv modtagelse af lovforslaget og for en 100 pct. saglig og fornuftig forhandling. Jeg har naturligvis levet op til dagsordenen af 15. marts. Jeg kan formentlig ikke blive enig med fru Lissa Mathiasen i dette subjektive skøn, men jeg lagde mærke til, at fru Lissa Mathiasen ikke havde nogen egentlig argumentation bag sin holdning til denne påstand.

Der var forskellige ønsker fra fru Lissa Mathiasens side med hensyn til det kommende udvalgsarbejde. Først med hensyn til frivillighed og retten til at sige nej tak. Det er sagt af flere af ordførerne, af hr. Flemming Hansen og hr. Sander, at der er tale om frivillighed. Jeg har ikke, og jeg har heller ikke haft noget ønske om at blande mig eller for-

hindre detailhandelens organisationer i at forhandle med PKK. Det er frivilligt, som alt andet, om man vil føre disse forhandlinger, og det er frivilligt, om detailhandelen vil modtage eller selv etablere egne betalingssystemer. Det er frivilligt, om forbrugerne vil betale med kontanter, med checks, med postgiro, med konto-til-konto-overførsler eller med kontokredit- eller betalingskort. Alt er frivilligt, og man kan sige nej tak, hvis man ikke ønsker at være med på det ene eller det andet system.

Med hensyn til det andet princip, som fru Lissa Mathiasen fremhævede som en mangel ved forslaget, overskueligheden, vil jeg gerne sige, at formålet med lovforslaget først og fremmest er at beskytte forbrugerne, og forbrugerombudsmanden vil få tilsynet med de kortbaserede betalingssystemer. Hans opgave vil navnlig være at sikre forbrugerne overskuelighed, frivillighed og beskyttelse mod misbrug, og med henblik herpå er det meningen, at alle udstedere af betalingskort skal anmeldes til og registreres hos forbrugerombudsmanden.

Med hensyn til det tredje princip, fru Lissa Mathiasen nævnte, misbrugene, vil jeg gerne sige, at lovforslaget indeholder nogle vigtige erstatningsregler. Der vil blive pålagt kortudstedere et meget, meget vidtrækkende ansvar. Kortindehaverens, eller om man vil, forbrugerens ansvar er begrænset til situationer, hvor der er noget at bebrejde den pågældende. Betalingsmodtageren er kun ansvarlig i tilfælde af misbrug af kortet, såfremt han vidste eller burde vide, at brugeren var uberettiget til at benytte kortet, og det er i øvrigt kortudstederen, der er ansvarlig for tab som følge af misbrug. Dette sidste er nok værd at bemærke.

Jeg har kun ønsket at fremføre disse synspunkter allerede på nuværende tidspunkt, fordi fru Lissa Mathiasen gjorde en del ud af disse 3 principper.

Jeg kan ikke erkende rigtigheden af fru Lissa Mathiasens kritik af, at jeg skulle have ændret mit forslag på grundlag af den førstebehandling, der fandt sted i december 1983. Vi kom ikke i gang med udvalgsarbejdet, og man må undskylde mig, men i modsætning til denne forhandling var det meget, meget svært at finde ud af, hvad de politiske partiers repræsentanter mente, da vi diskuterede sagen i december 1983.